

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คุณภาพของคนเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ การที่จะพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าขึ้น จึงจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพของคน เครื่องมือที่สำคัญที่จะใช้ในการพัฒนาคุณภาพของคน คือ "การศึกษา" และบุคคลที่เป็นกลไกที่สำคัญของการศึกษา คือ "ครู" ครูจึงเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาคุณภาพของคน และเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงสังคม งานครูจึงเป็นงานสร้างคนเพื่อออกไปพัฒนาประเทศชาติบ้านเมืองในอนาคต จึงสมควรได้รับการให้ความสำคัญและการสนับสนุนจากรัฐอย่างแท้จริง ตามแผนการศึกษาแห่งชาติซึ่งถือเป็นแม่บทหลักในการจัดการศึกษาของชาติได้กำหนดไว้ชัดเจนว่า รัฐเท่านั้นที่ทำหน้าที่ผลิตครูทุกระดับ (วราภรณ์ บวรศิริ 2526 : 32) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการผลิตครูเป็นเรื่องที่ต้องมีการจัดระบบ วางแผน ค่าเนิการ และควบคุมคุณภาพอย่างรอบคอบจนไม่อาจปล่อยให้เอกชนดำเนินการได้ (คณะอนุกรรมการร่างโครงการคัดเลือกและส่งเสริมบุคคลเข้าสู่อาชีพครู 2526 : 1) นอกจากนี้ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 5 (2525-2529) ยังได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการพัฒนาการผลิตครูไว้อย่างชัดเจนว่า "ผลิตและปรับปรุงครูให้ไคมาตรฐาน มีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม เหมาะสมกับความจำเป็นในการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม" (กรมการฝึกหัดครู 2526 : 9) และในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 6 (2530-2534) ยังได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ว่า "เพื่อพัฒนาอุดมศึกษาโดยมุ่งให้กลุ่มวิทยาลัยครูเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่สมบูรณ์ ค่าเนิการผลิตบัณฑิตและบุคลากรสาขาวิชาครู และวิชาการต่าง ๆ ส่งเสริมวิทยฐานะของบุคลากรประจำการ ทำการวิจัย ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และบริการวิชาการแก่ชุมชนให้มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม" (กรมการฝึกหัดครู , กองแผนงาน 2529 : 5)

จากวัตถุประสงค์และรูปแบบของการผลิตครูของรัฐดังกล่าว จึงน่าจะเป็นที่ยอมรับกันโดยปราศจากข้อโต้แย้งว่า บุคคลที่จะเป็นครูที่มีคุณภาพตามวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนา

การศึกษาแห่งชาตินั้น ต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม มีทัศนคติที่ค้ำในวิชาชีพครู มีเวลาเพียงพอสำหรับการฝึกประสบการณ์ในวิชาชีพ (กรมการฝึกหัดครู , กองแผนงาน 2529 : 4) และเป็นบุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม สามารถที่จะทำหน้าที่ทั้งถ่ายทอดความรู้ อบรมสั่งสอน และแนะนำแนวทางการเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสมให้แก่เยาวชนและสังคมได้อย่างถูกต้อง

การที่จะให้ไค้ครูที่มีความรู้ความสามารถและบุคลิกภาพดังกล่าว กรมการฝึกหัดครู ไค้มีนโยบายให้มาตรการในการจูงใจ และคัดเลือกผู้ที่เข้าศึกษาในสถาบันฝึกหัดครู เพื่อให้ไค้คนที่เหมาะสม มีสติปัญญาสูง มีเจตคติและศรัทธาในอาชีพครูอย่างแท้จริง (กรมการฝึกหัดครู 2526 : 9) หากนโยบายดังกล่าวสามารถคัดเลือกบุคคลที่มีความสามารถและความพร้อมในทุกด้าน การเรียนการสอนก็จะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ในทางตรงกันข้ามหากไค้ผู้ที่ไม่มีความพร้อมเข้ามาศึกษา ย่อมทำให้เกิดอุปสรรคต่อการเรียนการสอน การเรียนการสอนก็จะเป็นไปอย่างไร้ประสิทธิภาพ (ทบวงมหาวิทยาลัย 2527 : 108)

การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันของกรมการฝึกหัดครูนั้น ไค้มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการสอบและเครื่องมือในการคัดเลือกหลายครั้ง เพื่อจะไค้หาวิธีการและเครื่องมือในการคัดเลือกที่เหมาะสมที่สุด และเพื่อจะไค้สามารถคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติสอดคล้องกับนโยบายของกรมการฝึกหัดครู ดังนั้นในปีการศึกษา 2525 กรมการฝึกหัดครูจึงไค้ปรับปรุงวิธีการคัดเลือกนักศึกษาใหม่ในระดับประกาศนียบัตรการศึกษาชั้นสูงปีที่ 1 (ป.กศ. ชั้นสูง) และครุศาสตรบัณฑิตปีที่ 1 (ค.บ.) โดยเพิ่มวิธีการคัดเลือกนอกเหนือจากการสอบปกติ การคัดเลือกไค้คัดเลือกจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ม.ศ. 5) ที่มีผลการเรียนดี และมีคุณสมบัติตามประกาศของกรมการฝึกหัดครูที่ประกาศ ณ วันที่ 27 มกราคม 2525 ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกดังนี้ "เป็นนักเรียนที่กำลังเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีผลการเรียนในระดับร้อยละ 20 แรกของจำนวนนักเรียนในแต่ละโปรแกรมการเรียน และคัดเลือกด้วยวิธีการสัมภาษณ์โดยคณะกรรมการของวิทยาลัยครู จำนวนนักศึกษาที่คัดเลือกด้วยวิธีนี้ประมาณ 25 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนนักศึกษาที่วิทยาลัยครูจะรับทั้งหมดในแต่ละจังหวัดและวิชาเอกที่เปิดสอน" (กรมการฝึกหัดครู 2525 : 1-2) กรมการฝึกหัดครูไค้ดำเนินการคัดเลือกเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันปีการศึกษา 2529 กรมการฝึกหัดครูไค้มีนโยบายให้วิทยาลัยครูต่าง ๆ รับนักศึกษาใหม่ 2 วิธี คือ การคัดเลือกซึ่งจะคัดเลือกจากนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) ที่มีผลการเรียนในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์โตลท์ที่ 80 ขึ้นไป โดยมีการคัดเลือกนักศึกษาทุกสาขาวิชา ในสาขาวิชาชีพครูให้คัดเลือก 60 เปอร์เซ็นต์ สาขาวิชาอื่น ๆ ให้คัดเลือก 10-25 เปอร์เซ็นต์ และวิธีการสอบคัดเลือก (กรมการฝึกหัดครู , กองแผนงาน 2529 : 2)

เป็นที่น่าสนใจว่า นักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกและนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก มีคุณลักษณะใดบ้างที่แตกต่างกันอย่างเด่นชัด มีผู้ศึกษาเรื่องลักษณะเช่นนี้อยู่บ้าง โดยมีการศึกษาทั้งในสถาบันวิทยาลัยครู และสถาบันมหาวิทยาลัย การศึกษาในสถาบันมหาวิทยาลัย จะเป็นการศึกษาเปรียบเทียบภูมิหลังหรือลักษณะค่านิยมต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกร่วมโดยทบวงมหาวิทยาลัย กับนิสิตนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกระบบโควตา ซึ่งการสอบคัดเลือกร่วมโดยทบวงมหาวิทยาลัยจะมีลักษณะคล้ายกับการสอบคัดเลือกในสถาบันการฝึกหัดครู กล่าวคือ เป็นการสอบที่เปิดโอกาสให้แก่นักเรียนทั่วประเทศที่มีสิทธิ์สมัครสอบคัดเลือกได้ ส่วนการคัดเลือกโดยระบบโควตาในมหาวิทยาลัยจะมีลักษณะที่คล้ายกับการคัดเลือกในสถาบันการฝึกหัดครู ซึ่งสถาบันแต่ละแห่งจะเป็นผู้ดำเนินการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกเอง และจะกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครสอบว่า ต้องมีภูมิลำเนาในเขตที่สถาบันกำหนด ต้องจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษาที่มีการคัดเลือก และต้องเรียนอยู่ในโรงเรียนในเขตที่สถาบันกำหนดด้วย งานวิจัยดังกล่าว ได้แก่

กัลยาณี ชำนาญผอม (2526 : 71-80) ได้ศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะพื้นฐานในการเรียนครูของนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกและผ่านการสอบคัดเลือกของวิทยาลัยครูภาคกลาง ปีการศึกษา 2525 ซึ่งเป็นปีแรกที่มีการคัดเลือกนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูเทพสตรี พระนครศรีอยุธยา และวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาเขตที่ผ่านการคัดเลือกมีความอดทนด้านภาษาสูงกว่านักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก นักศึกษาวิทยาลัยครูเทพสตรี และวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยาที่ผ่านการคัดเลือกมีความอดทนด้านเหตุผลสูงกว่านักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก นักศึกษาวิทยาลัยครูเทพสตรีที่ผ่านการคัดเลือกมีความอดทนด้านวางแผนสูงกว่านักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก และยังพบอีกว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูจะเชิงเหว้าที่ผ่านการคัดเลือกมีทัศนคติต่อวิชาชีพครูสูงกว่านักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก

หิขรี วรกวิน และจรัรัตน์ วังไฉน (2529 : 43-47) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีการคัดเลือก และวิธีการสอบคัดเลือก ในสถาบันฝึกหัดครู พบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มดังกล่าวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปัญญา ธีระวิทย์เลิศ (2527 : 25-42) ได้ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสนประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกกับประเภทโควตาของ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า อาชีพและระดับการศึกษาของบิดามารดาของนิสิตทั้งสองประเภท แตกต่างกัน คือ บิดามารดาของนิสิตประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกส่วนใหญ่มีอาชีพประกอบ การค้า ในขณะที่บิดามารดาของนิสิตประเภทโควตาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม นอกจากนี้ยังพบอีกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 ประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกและประเภทโควตามี ทิศนคติต่อการเรียนการสอนแตกต่างกัน นิสิตประเภทโควตาศึกษาวิทยาศาสตร์ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และนิสิตคณะสังคมศาสตร์ชั้นปี ที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านิสิตประเภทสอบคัดเลือก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2526 : 38-44) ที่พบว่า นิสิตประเภทโควตาของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา รุ่นปีการศึกษา 2522-2524 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่านิสิตที่พบวมมหาวิทยาลัยจัสสอบในทุกคณะวิชาที่มหาวิทยาลัยเปิดสอน

เป็นที่น่าสังเกตว่านักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกและสอบคัดเลือกมีลักษณะที่แตกต่าง กันหลายประการ แต่อย่างไรก็ตามมีคุณลักษณะของนักศึกษาที่น่าสนใจอีกหลายด้าน เช่น บุคลิกภาพ และรูปแบบการเรียนของนักศึกษา ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คังงานวิจัยของ ชวดี ศุภา (2518 : 61) ที่ได้ศึกษา สัมพันธ์ภาพระหว่างบุคลิกภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีปี สุกท้าย มหาวิทยาลัยมหิดล ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะบุคลิกภาพทั้ง 16 ด้าน มีความสัมพันธ์ ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสามารถร่วมกันทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาคณะแพทยศาสตรรามาธิบดีได้ ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของ สุภาพร ฉมาพร (2522 : 78-80) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาแพทย์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ส่วนคุณลักษณะของนักศึกษาในค่านรูปแบบการเรียน มีงานวิจัยของ อูโรรัตน์ ศรีสวย (2527 : 62) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียน กับเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชั้นปี และวิชาเอก ของนักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาในวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานครมีลักษณะการเรียนแบบมีส่วนร่วม และแบบร่วมมือ อยู่ในเกณฑ์สูง มีลักษณะการเรียนแบบพึ่งพา แบบอิสระ และแบบแข่งขันอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง มีลักษณะการเรียนแบบหลีกเลี่ยงอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ในทำนองเดียวกัน ประโชน์ คุปต์กาญจนากุล (2525 : 137-149) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (เกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป) และนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (ต่ำกว่า 2.50) ชอบการเรียนแบบมีส่วนร่วม แต่ นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีลักษณะการเรียนแบบพึ่งพาสูงกว่าแบบอิสระ นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีลักษณะการเรียนแบบอิสระสูงกว่าแบบพึ่งพา เมื่อพิจารณาในแบบการเรียนแต่ละแบบ พบว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงชอบการเรียนแบบร่วมมือและแบบมีส่วนร่วมมากกว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษาของ กัลยาณี ชำนาญหมอ หัซรี วรกวิน จุรีรัตน์ วังใน ปัญหา อธิระวิทย์เลิศ และเสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ เป็นการศึกษาเปรียบเทียบภูมิหลังและลักษณะของนักศึกษาประเภทคัดเลือกหรือประเภทโควตาในสถาบันมหาวิทยาลัย และประเภทสอบคัดเลือกเพียงบางด้านเท่านั้น ยังไม่มีงานวิจัยใดที่ศึกษาภาพรวมของนักศึกษาทั้งสองประเภทว่ามีคุณลักษณะใดบ้างที่แตกต่างกันอย่างเด่นชัด ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่ามีตัวแปรใดบ้างที่สามารถจำแนกนักศึกษาดังกล่าวได้ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์จำแนก (Discriminant Analysis) เข้าช่วยในการศึกษา สำหรับตัวแปรต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยนำมาจำแนกเป็นตัวแปรที่อยู่ในวัตถุประสงค์การคัดเลือกนักศึกษาครูของกรมการฝึกหัดครู ซึ่งปรากฏว่ายังไม่มีผู้ใดศึกษาในลักษณะเช่นนี้มาก่อน

วิทยาลัยครูในสังกัดกรมการฝึกหัดครูทั้ง 36 วิทยาลัย ได้ยื่นขอขยายการคัดเลือกนักศึกษาตามประกาศของกรมการฝึกหัดครูเหมือนกัน แต่มีประเด็นหนึ่งที่แตกต่างกัน คือ วิทยาลัยครูแต่ละแห่งจะมีเขตความรับผิดชอบคัดเลือกนักศึกษาต่างกัน สำหรับกลุ่มวิทยาลัยครูภาคใต้ เป็นกลุ่มวิทยาลัยที่มีเขตความรับผิดชอบครอบคลุมจังหวัดต่าง ๆ ทั้ง 14 จังหวัดในภาคใต้ จึงเป็นกลุ่มวิทยาลัยที่มีสัดส่วนของจำนวนจังหวัดที่รับผิดชอบต่อจำนวนวิทยาลัยครู สูงสุด กลุ่มวิทยาลัยครูภาคใต้หรือสหวิทยาลัยทักษิณประกอบด้วยวิทยาลัยครู 5 วิทยาลัย คือ

วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช ภูเก็ต ยะลา สงขลา และวิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี โดยแต่ละวิทยาลัยมีเขตความรับผิดชอบดังนี้ (ชาน เพชรแก้ว 2527 : 11)

วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราชรับผิดชอบในจังหวัดนครศรีธรรมราช

วิทยาลัยครูภูเก็ตรับผิดชอบในจังหวัดภูเก็ต กระบี่ พังงา ตรัง และระนอง

วิทยาลัยครูยะลารับผิดชอบในจังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส

วิทยาลัยครูสงขลารับผิดชอบในจังหวัดสงขลา สตูล และพัทลุง

วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานีรับผิดชอบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และชุมพร

วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราชเป็นวิทยาลัยครูแห่งเดียวในภาคใต้ที่คัดเลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) จากโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดนครศรีธรรมราชเพียงจังหวัดเดียวเท่านั้น ทั้งนี้เป็นเพราะว่าจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นจังหวัดที่มีพลเมืองมากที่สุดใภาคใต้ และจากข้อมูลของกรมสามัญศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ปรากฏว่า จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นจังหวัดที่มีโรงเรียนมัธยมศึกษา และจำนวนนักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากที่สุดใภาคใต้ นอกจากนี้วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราชยังเป็นวิทยาลัยครูที่มีจำนวนนักศึกษาคูปริญาครุศาสตรบัณฑิตหลักสูตร 4 ปีมากที่สุดเมื่อเทียบกับวิทยาลัยครูต่าง ๆ ในภาคใต้ ดังแสดงได้จากข้อมูลของกองแผนงานกรมการฝึกหัดครู ที่ได้สำรวจจำนวนนักศึกษาคูปริญาครุศาสตรบัณฑิตหลักสูตร 4 ปี ประจำภาคต้น ปีการศึกษา 2529 พบว่า วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราชมีจำนวนมากที่สุดเป็น 654 คน รองลงมาได้แก่วิทยาลัยครูสงขลา สุราษฎร์ธานี ภูเก็ต และยะลา มีนักศึกษาจำนวน 543 , 410 , 392 และ 378 คน ตามลำดับ

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาเฉพาะกรณีวิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าข้อค้นพบของการวิจัยครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารในการคัดเลือกและสอบคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาในวิทยาลัยครู ให้ได้นักศึกษาคูที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะเป็นครูที่ดีในอนาคต และยังเป็นประโยชน์ต่อคณาจารย์ในการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคูณลักษณะและภูมิหลังของนักศึกษาวิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช ในด้านบุคลิกภาพ ทัศนคติต่อวิชาชีพครู ระดับเชาวน์ปัญญา รูปแบบการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว
2. เพื่อวิเคราะห์จำแนกตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับคูณลักษณะและภูมิหลังของกลุ่มนักศึกษาวิทยาลัยครูนครศรีธรรมราชประเภทคัดเลือกกับประเภทสอบคัดเลือก

สมมติฐานของการวิจัย

จากงานวิจัยของ กัลยาณี ชำนาญหมอ (2526 : 71-80) พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูเทศบาลที่ผ่านการคัดเลือกมีความถนัดด้านภาษา เหตุผล และการวางแผน สูงกว่านักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก พิชรี วรกวิน และ จุรีรัตน์ ว่างใน (2529 : 43-47) พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูต่าง ๆ ที่เข้าเรียนโดยวิธีการคัดเลือกและโดยวิธีการสอบคัดเลือก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ปัญญา อีระวิทย์เลิศ (2527 : 25-42) พบว่า บิคาราของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสนประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกกับประเภทโควตาของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและจบการศึกษาแตกต่างกัน ชวดี ภาฯชา (2518 : 61) พบว่า บุคลิกภาพด้านต่าง ๆ ทั้ง 16 ด้าน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์รามธิบดี ประโยชน์ คุปต์กาญจนากุล (2525 : 137-149) พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นจากเหตุผลดังกล่าวมาแล้ว ทำให้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานได้ว่า คูณลักษณะและภูมิหลังของนักศึกษาวิทยาลัยครูนครศรีธรรมราชในด้านบุคลิกภาพ ทัศนคติต่อวิชาชีพครู ระดับเชาวน์ปัญญา รูปแบบการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว สามารถจำแนกนักศึกษาครูประเภทคัดเลือกและประเภทสอบคัดเลือกได้

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์จำแนกคูณลักษณะและภูมิหลังของกลุ่มนักศึกษาครูประเภทคัดเลือกและประเภทสอบคัดเลือก : การศึกษาเฉพาะกรณีวิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช มีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ประชากรเป้าหมายของการวิจัย (Target Population) เป็น นักศึกษาวิทยาลัยครูนครศรีธรรมราชภาคปกติ ที่ได้รับการคัดเลือกและผ่านการสอบคัดเลือก เข้าศึกษาในวิทยาลัย หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี (ค.บ.4 ปี) ซึ่งเริ่มดำเนินการคัดเลือก และสอบคัดเลือก ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525

ประชากรที่ศึกษา (Accessible Population) เป็นนักศึกษา วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราชภาคปกติที่ได้รับการคัดเลือกและผ่านการสอบคัดเลือก เข้าศึกษา ในวิทยาลัยซึ่งมีข้อมูลครบสมบูรณ์ คือ รุ่นปีการศึกษา 2526-2529 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2529

2. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาคุณลักษณะของนักศึกษาครูในค่านบุคลิกภาพ ทัศนคติต่อ วิชาชีพครู ระเบียบเขาวนปัญญา รูปแบบการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภูมิหลังของ นักศึกษาครูในค่านฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ข้อมูลเกี่ยวกับรายชื่อนักศึกษาครู ผลการเรียน ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากแผนก ทะเบียนวิทยาลัยครูนครศรีธรรมราชถือว่าเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้
2. คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยวัดบุคลิกภาพ ระเบียบเขาวนปัญญา ทัศนคติต่อวิชาชีพครู และรูปแบบการเรียนเป็นเครื่องมือที่เชื่อถือได้
3. ผลการเรียนของนักศึกษาเป็นคะแนนที่ได้มาโดยมีเกณฑ์การวัดและเกณฑ์การ ให้คะแนนที่ยุติธรรมเป็นมาตรฐานเดียวกันในแต่ละวิชาเอก และเป็นคั่นที่ชี้ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนของนักศึกษาแต่ละคนอย่างแท้จริง

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

การศึกษาเฉพาะกรณีวิทยาลัยครูนครศรีธรรมราชเพียงแห่งเดียวเท่านั้น ข้อค้นพบ อาจจะไม่เป็นตัวแทนเท่ากับการศึกษาในวิทยาลัยครูหลาย ๆ แห่ง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์จำแนก	หมายถึง การหาตัวแปรที่มาจากนักศึกษาครูประเภทคัดเลือกและประเภทสอบคัดเลือก
นักศึกษา	หมายถึง นักศึกษาวิทยาลัยครูนครศรีธรรมราชที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 , 2 , 3 และ 4 ประจำปีภาคปลาย ปีการศึกษา 2529
คุณลักษณะ	หมายถึง ลักษณะของนักศึกษาคำนวณลัทธิภาพ ทักษะคิดวิเคราะห์ครูระดับเขาวนปัญญา รูปแบบการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิทยาลัย	หมายถึง วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช
การศึกษาเฉพาะกรณี	หมายถึง ขอบเขตของการศึกษาที่กำหนดศึกษากับกลุ่มนักศึกษาวิทยาลัยครูนครศรีธรรมราชเท่านั้น
ประเภทคัดเลือก	หมายถึง ประเภทของนักศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาในวิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช โดยทางวิทยาลัยทำการคัดเลือกจากนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีผลการเรียนและคุณสมบัติที่วิทยาลัยกำหนด โดยไม่ต้องสอบคัดเลือก นักศึกษาที่มีสิทธิ์สมัครเข้ารับการคัดเลือกจะต้องมีคุณสมบัติและความรู้พื้นฐาน ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. มีสัญชาติไทย 2. ต้องเป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้น ม.6 มีผลการเรียนอยู่ในระดับสูงร้อยละ 20 แรกของจำนวนนักเรียนในแต่ละโปรแกรมการเรียน โดยพิจารณาจากระดับคะแนนผลการเรียนสะสม ตั้งแต่ชั้น ม.4 ถึงภาคต้นของชั้น ม.6

3. มีความประพฤติเรียบร้อย
4. มีความสนใจที่จะเป็นครู
5. มีร่างกายแข็งแรง สมประกอบ ไม่เป็นโรคต่อไปนี้
คือ โรคเรื้อน วัณโรคในระยะอันตราย โรค
เท้าช้างในระยะปรากฏอาการเป็นที่น่ารังเกียจ
แก่สังคม โรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง
และโรคพิษสุราเรื้อรัง

ประเภทสอบคัดเลือก หมายถึง ประเภทของนักศึกษาที่ได้รับคัดเลือก เข้าศึกษาในวิทยาลัย
ครูนครศรีธรรมราช โดยวิธีสอบคัดเลือก ซึ่งทางวิทยาลัย
ครูเป็นผู้ดำเนินการจัดสอบพร้อมกับวิทยาลัยครูอื่น ๆ
นักศึกษาที่จะมีสิทธิ์สมัครสอบคัดเลือกต้องมีคุณสมบัติและ
พื้นความรู้ดังต่อไปนี้

1. มีสัญชาติไทย
2. ต้องเป็นผู้สอบไล่ได้ข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้
 - 2.1 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา หรือประโยค
ครูประถม หรือเทียบเท่า
 - 2.2 มัธยมศึกษาปีที่ 6 (ตามหลักสูตร พ.ศ.2524)
หรือประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหลักสูตร
ไม่น้อยกว่า 2 ปี หรือเทียบเท่า
 - 2.3 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือ
ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ
3. มีความประพฤติเรียบร้อย มีลักษณะและเจตคติ
เหมาะสมที่จะเป็นครู
4. มีร่างกายแข็งแรง สมประกอบ ไม่เป็นโรคต่อไปนี้
คือ โรคเรื้อน วัณโรคในระยะอันตราย โรค
เท้าช้างในระยะปรากฏอาการเป็นที่น่ารังเกียจ
แก่สังคม โรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง

และโรคพิษสุราเรื้อรัง

5. ไม่เป็นพระภิกษุหรือสามเณรในพุทธศาสนา

ภูมิหลังของนักศึกษา หมายถึง ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวของนักศึกษา ซึ่งได้แก่ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของบิดามารดา โดยผู้วิจัยแบ่งคัตชันนี้แต่ละตัวออกเป็น 6 ชั้น ดังนี้ (จาก แนวคิดการแบ่งระดับคัตชันและการให้คะแนนของ นิยะดา ศรีจันทร์ (2521 : 78-86) บุญมา นครินทร์ (2516 : 18-41) และ ปนัคตา นิลพิงงา (2527 : 8-9))

ระดับการศึกษา หมายถึง การศึกษาของบิดาหรือมารดา แบ่งเป็น 6 ชั้น

ดังต่อไปนี้

ชั้นที่ 6 หมายถึง ระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือสูงกว่า

ชั้นที่ 5 หมายถึง ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

ชั้นที่ 4 หมายถึง ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า

ชั้นที่ 3 หมายถึง ระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า

ชั้นที่ 2 หมายถึง ระดับประถมศึกษา

ชั้นที่ 1 หมายถึง ไม่ได้รับการศึกษา

อาชีพ หมายถึง อาชีพของบิดาหรือมารดา แบ่งออกเป็น 6 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 6 หมายถึง อาชีพระดับวิชาชีพ (Professional) เช่น รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นักวิทยาศาสตร์ ผู้พิพากษา นักกฎหมาย นักบริหารการศึกษา อาจารย์ระดับอุดมศึกษา

ชั้นที่ 5 หมายถึง อาชีพระดับวิชาชีพที่ใช้ความรับผิดชอบน้อยกว่า เช่น วิศวกร นายธนาคาร สถาปนิก เภสัชกร ทันตแพทย์ หยาบาค อาจารย์สอนในโรงเรียนประถมและมัธยมศึกษา

ชั้นที่ 4 หมายถึง อาชีพระดับกึ่งวิชาชีพ (Semi - Professional) เช่น เลขาณูการส่วนตัว บรรณาธิการ ผู้จัดการร้านเล็ก ๆ

ชั้นที่ 3 หมายถึง อาชีพที่ค่อนข้างหยาบ (Skills) การฝึกฝน และ ประสบการณ์เฉพาะ เช่น ช่างตัดเสื้อ ช่างตัดผม ช่างไม้

พนักงานขายของ ผู้ช่วยพยาบาล ช่างนา ช่างสวน ช่างประมง
 ชั้นที่ 2 หมายถึง อาชีพกึ่งทักษะ (Semi - Skills) เช่น อาชีพคนขับรถ
 คนรับใช้ เสมียนพิมพ์คึก คนงานก่อสร้าง
 ชั้นที่ 1 หมายถึง อาชีพที่ไม่ต้องอาศัยทักษะและการฝึกฝน เช่น คนกวาดถนน
 นักการภารโรง

รายได้ของครอบครัว หมายถึง รายได้ของบิดามารดารวมกัน แบ่งออกเป็น

6 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 6 หมายถึง	รายได้สูงกว่า	9,980	บาท ต่อ เดือน
ชั้นที่ 5 หมายถึง	รายได้	7,981-9,980	บาท ต่อ เดือน
ชั้นที่ 4 หมายถึง	รายได้	5,981-7,980	บาท ต่อ เดือน
ชั้นที่ 3 หมายถึง	รายได้	3,981-5,980	บาท ต่อ เดือน
ชั้นที่ 2 หมายถึง	รายได้	1,981-3,980	บาท ต่อ เดือน
ชั้นที่ 1 หมายถึง	รายได้ต่ำกว่า	1,981	บาท ต่อ เดือน

บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะต่าง ๆ ที่วัดด้วยแบบสำรวจบุคลิกภาพที่ สุวรรณ วัฒนวิงสะ
 และคณะ แปลและดัดแปลงมาจากแบบสำรวจบุคลิกภาพ
 แคลิฟอร์เนีย ไฮโคโลจิคัล อินเวนทอรี ของ แฮร์สัน จี กัท ซึ่ง
 มี 16 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Dominance) รวมองค์ประกอบของความสามารถ
 ในการเป็นผู้นำและมีความคิดริเริ่มเมื่ออยู่ในกลุ่ม ถ้าได้คะแนนในลักษณะนี้สูงแสดงว่าเป็น
 บุคคลก้าวร้าว มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสามารถในการชักจูงผู้อื่น เป็นตัวของตัวเอง
 และมีลักษณะเป็นผู้นำ ถ้าได้คะแนนในลักษณะนี้ต่ำ แสดงว่าเป็นคนเงื่อง กิดข้าพ้า
 หลีกเลียงสถานการณ์ที่เครียด หลีกเลียงการตัดสินใจ และไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง

ความสามารถที่จะบรรลุถึงสถานภาพ (Capacity for status)
 บ่งถึงความสามารถของบุคคลที่จะบรรลุถึงตำแหน่งหน้าที่ในอนาคต ถ้าได้คะแนนในลักษณะ
 นี้สูงแสดงว่ามีความทะเยอทะยาน ว่องไว มีประสิทธิภาพในการสื่อสารกับคนอื่น และมี
 ความสนใจกว้างขวาง ถ้าได้คะแนนต่ำแสดงว่าเป็นคนเฉื่อยชา ซื่อซื่อ ความคิดความอ่าน
 และความสนใจไม่กว้างขวาง และรู้สึกอึดอัดใจเวลาเข้าสังคม

การเข้าสังคม (Sociability) บ่งถึงบุคคลที่ชอบสังคม ชอบมีส่วนร่วมในสังคม ถ้าไค้คะแนนสูงแสดงว่าผู้นั้นชอบเข้าสังคม ชอบแข่งขัน มีความฉิวไว และเป็นตัวของตัวเอง ถ้าไค้คะแนนต่ำแสดงว่าเป็นคนที่อยู่ใค้อิทธิพลของผู้อื่นทั้งในคานการกระทำและความคิดเห็น

การวางตัวในสังคม (Social presence) บ่งถึงลักษณะท่าทาง และความเชื่อมั่นในตนเองทั้งในคานส่วนตัวและในคานการมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ถ้าไค้คะแนนสูงแสดงว่าเป็นคนฉลาด กระจือรือร้น มีจินตนาการกว้างขวาง หุกเก่ง ถ้าไค้คะแนนต่ำแสดงว่าเป็นบุคคลที่ลังเลในการตัดสินใจ และไค้ไม่มีความคิดเป็นของตัวเอง

การยอมรับตนเอง (Self - acceptance) บ่งถึงองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น คุณค่าในตัวบุคคล การยอมรับตน ความสามารถในการที่จะคิดและทำอย่างอิสระ ถ้าไค้คะแนนสูงแสดงว่าเป็นคนฉลาด กล้าหุก ก้าวร้าว เอาตนเองเป็นที่ตั้ง และมีความเชื่อมั่นในตนเอง ถ้าไค้คะแนนต่ำแสดงว่าเป็นคนที่ต้องพึ่งคนอื่น อนุรักษนิยม มีความรู้สึกผิดชอบโทษตนเอง ไค้ไม่ฉิวไว และไค้มีความสนใจอยู่ในวงแคบ

ความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี (Sence of well being) บ่งถึงลักษณะของบุคคลที่ไค้ไม่ค่อยมีความกังวลใจ ไค้ไม่ข่างบ่น ถ้าไค้คะแนนสูงแสดงว่าเป็นคนตื่นตัว อยู่เสมอ มีความทะเยอทะยานว่องไว และเป็นคนที่ทำงานเพื่องาน ถ้าไค้คะแนนต่ำแสดงว่าไค้ไม่มีความทะเยอทะยาน เป็นคนระมัดระวังและกล่าวคำขอโทษอยู่เสมอ

ความรับผิดชอบ (Responsibility) บ่งถึงลักษณะของบุคคลที่เชื่อถือไค้ และมีหนีริโอคัปปะ ถ้าไค้คะแนนสูงแสดงว่าเป็นคนที่ชอบวางแผนก่อนลงมือทำงาน มีความรับผิดชอบ ละเอียครอบคอบ รักความก้าวหน้า ทั้งตนเอง และมีหนีริโอคัปปะ ถ้าไค้คะแนนต่ำแสดงว่าเป็นคนยังไม่ถึงวุฒิภาวะ เจ้าอารมณ์ เลียจคร้าน เปลี่ยนแปลงง่ายไค้ไม่น่าเชื่อถือ

การควบคุมตนเอง (Self - Control) บ่งถึงลักษณะความพอดีของการควบคุมตนเอง และเป็นคนที่ไค้ไม่ทำอะไรตามอารมณ์หรือถือตนเองเป็นที่ตั้ง ถ้าไค้คะแนนสูงแสดงว่าเป็นคนเชือกเย็นสุชุม อหทน ชื่อสัตย์ มีหนีริโอคัปปะ เข้มงวดในงานของตนเอง และในการคาคหวังในงานของคนอื่น ถ้าไค้คะแนนต่ำแสดงว่าเป็นคนทำอะไรตามอารมณ์ตื่นเต้นง่าย ถือตนเองเป็นที่ตั้ง ก้าวร้าว และเห็นแก่ตัว

ความอดทน (Tolerance) บ่งถึงลักษณะของบุคคลที่มีทัศนคติและความเชื่อทางสังคมเป็นที่ยอมรับและไม่เข้มงวด ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่าเป็นคนอดทน มีความคิดแจ่มชัด มีความสามารถทางสมอง และมีความสามารถในการใช้ภาษาสูง และมีความสนใจกว้างขวาง ถ้าได้คะแนนต่ำแสดงว่าเป็นคนช่างระแวง

การสร้างประทับใจให้กับผู้อื่น (Good impression) บ่งถึงลักษณะของบุคคลที่สามารถสร้างความประทับใจ และมีความพหุกับปฏิกริยาของผู้อื่นที่มีต่อตน ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่าเป็นคนที่ให้ความร่วมมือ ชอบสังคม ชอบช่วยเหลือ พะวงในการสร้างความประทับใจแก่ผู้อื่น และขยัน ถ้าได้คะแนนต่ำแสดงว่าเป็นคนเก็บกด ระมัดระวัง ไม่ทำตัวสนิทสนมกับผู้อื่น ถือตนเองเป็นที่ตั้ง โดยไม่สนใจกับความต้องการของผู้อื่น

ลักษณะร่วมที่พบในคนส่วนมาก (Communality) บ่งถึงระดับที่บุคคลจะสามารถตอบคำถามใดก็ตามที่บุคคลส่วนมากตอบ ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่าเป็นคนที่เชื่อถือได้ มีวาทศิลป์พิ่งพาดได้ มีความจริงใจ อดทน ซื่อสัตย์ และมีหิริโอตฺปปะ มีสามัญสำนึกในการตัดสินใจที่ดี ถ้าได้คะแนนต่ำแสดงว่าไม่มีความอดทน เปลี่ยนแปลงง่าย ซึ่ลิม ไม่มีสมาธิ มีความซัดแย้ง และมีปัญหาภายในตนเอง

สัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากการทำตามผู้อื่น (Achievement via cangormity) บ่งถึงลักษณะความสนใจและแรงจูงใจที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จเมื่อปฏิบัติตามกลุ่ม ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่าเป็นคนที่มีความสามารถ มีความรับผิดชอบ มั่นคง จริงใจ ขยันทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ถ้าได้คะแนนต่ำแสดงว่าเป็นคนคือร้อน ไม่มีความมั่นคงปลอดภัยทางใจ และมองชีวิตการทำงานในอนาคตของคนในแง่ร้าย

สัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากความเป็นตัวของตัวเอง (Achievement via independence) บ่งถึงลักษณะความสนใจและแรงจูงใจที่จะช่วยให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในทุกสภาพการณ์ที่ต้องใช้ความสามารถเฉพาะตน ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่ามีวุฒิภาวะ เป็นคนเข้มแข็ง มีอำนาจเหนือผู้อื่น เห็นการณ์ไกล พึ่งตนเองได้ มีความฉลาดและการตัดสินใจที่เชื่อมชอด ถ้าได้คะแนนต่ำแสดงว่ามีความกระวนกระวาย ไม่มีความพอใจ หึด อยู่ใต้อำนาจผู้อื่น และไม่เข้าใจตนเอง

ประสิทธิภาพทางสมอง (Intellectual efficiency) บ่งถึงระดับประสิทธิภาพทั้งทางค้ำส่วนตัวและสมองซึ่งมีอยู่ในแต่ละบุคคล ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่า

เป็นคนมีความคิดกระจ่างแจ้ง มีความสามารถ ฉลาด คั้นตัว วางแผนก่อนทำงาน ถ้าได้คะแนนต่ำแสดงว่าเป็นคนสับสน ไม่มีความกระตือรือร้น ทำตามประเพณีนิยม และขาดความควบคุมตนเอง

ความยืดหยุ่นได้ (Flexibility) บ่งถึงระดับที่บุคคลจะสามารถปรับตัวได้ ทั้งในด้านความคิดและพฤติกรรมทางสังคม ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่าเป็นคนที่ชอบการผจญภัย มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีอารมณ์ขัน ชอบปฏิบัติ สนใจในความสุขส่วนตัวและช่างประชดประชัน ถ้าได้คะแนนต่ำแสดงว่าเป็นคนระมัดระวัง มีความกังวลใจ ชะมัด เข้มงวด ทำตามระเบียบแบบแผนประเพณีที่วางไว้

ความมีลักษณะของหญิง (Femininity) บ่งถึงลักษณะความสนใจของเพศหญิงหรือชาย ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่ามีความสนใจแบบผู้หญิง อ่อนหวาน ชอบช่วยเหลือ อ่อนโยน จริงใจ เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น มีหิริโอตปิยะ และมีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ถ้าได้คะแนนต่ำแสดงว่าเป็นคนชอบสังคม หัวแข็ง มีความทะเยอทะยาน มีความสนใจแบบผู้ชาย ว่องไว ไม่อู้อี้ ชอบฉายโอกาส เป็นคนตรงไปตรงมา หนักแน่นกล้าหาญและความกล้าไม่ได้

ทัศนคติต่อวิชาชีพครู หมายถึง คะแนนรวมที่ได้จากแบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครูที่สร้างขึ้นโดย รองศาสตราจารย์ ดร.เชาวดี วิบูลย์ศรี กับอาจารย์ศิริชัย กาญจนวาสี ซึ่งมี 5 องค์ประกอบคือ

1. ทัศนคติต่อสถานภาพวิชาชีพครู
2. ทัศนคติต่อกระบวนการเรียนการสอน
3. ทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู
4. ทัศนคติต่อนักเรียน
5. ความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู

ระดับเชาวน์ปัญญา หมายถึง คะแนนรวมที่ได้จากแบบสอบแมทริซก้าวหน้าขั้นสูง (Advanced Progressive Matrices)

รูปแบบการเรียน หมายถึง ลักษณะและวิธีการเรียนที่นักศึกษานิยมชมชอบ และปฏิบัติ เป็นลักษณะที่สามารถสืบค้นได้จากแบบวัดรูปแบบการเรียนที่ อูไรรัตน์ ศรีสวย แปลและดัดแปลงมาจากแบบวัด

รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาที่สร้างโดย แอนโทนี กราส์ชา และเชอร์ซิล ไรช์แมน (Anthony Grasha and Sheryl Reichman) ซึ่งใช้วัดรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา 6 รูปแบบ ดังต่อไปนี้

แบบอิสระ (Independent) มีลักษณะเป็นคนที่ชอบคิดด้วยตนเอง ทำงานด้วยความคิดเห็นของตนเอง มีความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนรู้ของตนเองเป็นอย่างมาก

แบบหลีกเลี่ยง (Avoidance) มีลักษณะเป็นคนที่ไม่สนใจในเนื้อหาวิชาและไม่ชอบที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน และไม่สนใจสิ่งที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

แบบร่วมมือ (Collaborative) มีลักษณะเป็นคนที่ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถที่จะร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอน และมีความเห็นว่าห้องเรียนเป็นสิ่งที่เหมาะสมสำหรับการปะทะสังสรรค์ทางสังคม และเรียนรู้เนื้อหาวิชา

แบบพึ่งพา (Dependent) มีลักษณะเป็นคนที่เรียนรู้เฉพาะสิ่งที่กำหนดให้เรียนเท่านั้น เขาจะเห็นว่าอาจารย์และเพื่อน ๆ คือแหล่งความรู้ และแหล่งที่จะสนับสนุนช่วยเหลือเขาได้ เขาต้องการที่จะรับคำสั่ง หรือการบอกว่าจะต้องทำอะไร

แบบแข่งขัน (Competitive) มีลักษณะเป็นคนที่เรียนรู้ด้วยการที่พยายามกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีกว่าคนอื่น ๆ ในชั้นเรียน และมีมุมมองบรรยากาศในห้องเรียนว่า จะต้องมีการแข่งขัน และเขาจะคงเป็นผู้ชนะเสมอ

แบบมีส่วนร่วม (Participant) มีลักษณะเป็นคนที่ต้องการเรียนรู้ เพราะชอบที่จะไปเรียนในชั้นเรียน เขามีความรู้สึกว่าจะต้องมีส่วนร่วมให้มากที่สุดในการเรียนการสอนในชั้นเรียน แต่จะมีส่วนร่วมน้อยมากถ้ากิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมนอกหลักสูตร

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง เกรดเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาแต่ละคน

ในกรณีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หมายถึง เกรดเฉลี่ยใน 1 ภาคเรียน

ในกรณีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หมายถึง เกรดเฉลี่ยใน 3 ภาคเรียน

ในกรณีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หมายถึง เกรดเฉลี่ยใน
5 ภาคเรียน

ในกรณีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หมายถึง เกรดเฉลี่ยใน
6 ภาคเรียน

สามารถแบ่งเกรดเฉลี่ยออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้
เกรดเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ระดับสูง

เกรดเฉลี่ย 2.00-2.99 หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ระดับปานกลาง

เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ระดับต่ำ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบคุณลักษณะและภูมิหลังที่แตกต่างกันของนักศึกษาวิทยาลัยครู นครศรีธรรมราชประเภทคัดเลือกกับประเภทสอบคัดเลือกในแต่ละชั้นปี และโดยส่วนรวม ซึ่งเป็นประโยชน์แก่ผู้บริหารวิทยาลัยครูนครศรีธรรมราชในการพิจารณาปรับนักศึกษาครูในปีต่อ ๆ ไป
2. ทำให้ทราบคุณลักษณะและภูมิหลังของนักศึกษาวิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช ในด้าน ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว บุคลิกภาพ หัตถ์สมัครวิชาชีพครู ระดับเชาวน์ปัญญา รูปแบบทางการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นประโยชน์แก่อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ผู้สอน ในด้านการจัดกาเรียนการสอน และการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรต่าง ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาคุณลักษณะดังกล่าวของนักศึกษาครูให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น
3. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์จำแนกคุณลักษณะและภูมิหลังของกลุ่มนักศึกษาคูประเภทคัดเลือกและประเภทสอบคัดเลือก ในวิทยาลัยครูต่าง ๆ
4. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษาคูประเภทคัดเลือกและประเภทสอบคัดเลือกในค่านอื่น ๆ ต่อไป